

Projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw¹

1. Celem proponowanej regulacji jest przede wszystkim:

- 1) ułatwienie dostępu do studiów wyższych osobom dojrzałym w ramach uczenia się przez całe życie,
- 2) zapewnienie lepszej jakości kształcenia przy uwzględnieniu autonomii programowej uczelni,
- 3) dostosowanie funkcjonowania uczelni do skutków niżu demograficznego,
- 4) doprecyzowanie niektórych rozwiązań w oparciu o doświadczenia z wdrażania nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym.

Zmieniające się potrzeby rynku pracy wymagają stałego dostosowywania do nich kompetencji i kwalifikacji pracowników. Ułatwienie dostępu do studiów wyższych osobom dojrzałym, w ramach procesu uczenia się przez całe życie, ma na celu umożliwienie im ukończenia studiów w specjalnym trybie uwzględniającym wcześniej uzyskane kwalifikacje i kompetencje.

Ułatwiony zostanie zatem dostęp do szkolnictwa wyższego osobom powyżej 25. roku życia przez nowy system potwierdzania posiadanych przez nich kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego, a więc np. uzyskanych w procesie samodoskonalenia, wykonywania pracy zawodowej, uczestnictwo w kursach i szkoleniach, a także uznawanie kwalifikacji zdobytych w kolegiach zawodowych funkcjonujących w systemie oświaty.

Niż demograficzny powoduje, że uczelnie silnie konkurują o liczbę studentów. Rosnąca liczba studentów na tzw. kierunkach masowych często prowadzi do obniżania jakości nauczania i wywołuje zjawisko tzw. „równania w dół”. Proponowane zmiany mają na celu przede wszystkim wzmocnienie mechanizmów konkurencyjności uczelni w oparciu o jakość kształcenia, a także zróżnicowanie wymogów stawianych różnym typom uczelni. Stanowiące kontynuację reformy szkolnictwa wyższego z 2011 r. nowe mechanizmy, powinny doprowadzić do wyraźnego odróżnienia uczelni badawczych od uczelni zawodowych.

Osiągnięte to zostanie przez wyspecjalizowanie się uczelni zawodowych w kształceniu na kierunkach praktycznych, w których jakość edukacji determinować będzie praktyczne umiejętności studentów, a także poprzez przeprofilowanie uczelni akademickich w uczelnie badawcze, w których kształcenie powiązane będzie z realizowanymi w uczelni badaniami naukowymi oraz włączeniem w nie studentów.

W ten sposób system szkolnictwa wyższego składać się będzie w przyszłości z dwóch podstawowych typów uczelni: uczelni, kształcących przede wszystkim na profilu praktycznym (zawodowych), przygotowujących absolwentów do potrzeb rynku pracy, oraz uczelni, koncentrujących się na ogólnoakademickich programach kształcenia, z których część stanie się uczelniami badawczymi.

¹⁾ Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym; ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki; ustawa z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Realizacji celów określonych w projekcie będą służyć także nowe warunki wymagane przy realizacji kształcenia interdyscyplinarnego, włączenie prac dyplomowych do ogólnopolskiego systemu antyplagiatowego, zmiany umożliwiające lepszą ocenę efektów kształcenia oraz usprawniające tryb postępowania w sprawach uruchamiania i zawieszania kierunków studiów oraz likwidacji uczelni niepublicznych.

W celu ochrony uczelni niepublicznych, zapewniających wysoką jakość kształcenia i rzetelnie stosujących prawo przed negatywnymi skutkami niżu demograficznego, zapewniony zostanie studentom i kandydatom na studia skuteczny dostęp do informacji o uczelniach, które nie przestrzegają prawa oraz o kierunkach studiów, które otrzymały negatywną ocenę Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Projekt przewiduje też inne zmiany wzmacniające ochronę praw studentów.

Dalsze zmiany, np. doprecyzowanie regulacji dotyczącej dotacji jakościowej, warunków tworzenia spółek celowych przez uczelnie, dokonywanie zmian nazw uczelni publicznych w drodze rozporządzenia, przekazanie akademii wychowania fizycznego pod nadzór ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, mają służyć poprawie efektów działań organów uczelni i organów zarządzających systemem szkolnictwa wyższego.

2. Zakres regulacji i zasadnicze kwestie wymagające uregulowania

2.1. Ułatwienie dostępu do studiów wyższych osobom dojrzałym odpowiadające potrzebom uczenia się przez całe życie.

Jest to nowa regulacja, polegająca na potwierdzaniu przez uczelnię efektów uczenia się uzyskanych drogą inną niż formalna, czyli przez wykonywanie pracy, uczestnictwo w kursach i szkoleniach, samodoskonalenie, wolontariat itd. Koncepcja ta wynika bezpośrednio ze strategii Europa 2020²⁾, szczegółowych wskazań polityki Unii Europejskiej³⁾, Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego⁴⁾ oraz badań Bilansu Kapitału Ludzkiego, które potwierdzają, przedwczesną wobec innych krajów Unii Europejskiej, „dezaktywację” edukacyjną Polaków.

W Polsce dominuje model uczenia się do 25. roku życia. Uczestnictwo w kształceniu formalnym lub pozaformalnym osób w wieku powyżej 25. roku życia należy do najniższych w UE i sięga zaledwie 5%. W efekcie obserwuje się pogłębiające niedopasowanie kwalifikacji pracowników, zwłaszcza starszych, do potrzeb rynku pracy, co odbija się na ogólnym wskaźniku niskiego poziomu zatrudnienia (64,8% w Polsce przy średniej dla UE 68,6% w grupie wiekowej do 64. roku życia).

Potwierdzają to wyniki raportu „*2010 Update of the European Inventory on Validation of Non-formal and Informal Learning*”, które pod względem stopnia wdrożenia systemów zaliczania kwalifikacji nieformalnych w procesie uczenia się przez całe życie, dzielą kraje członkowskie na cztery grupy. Polska znajduje się w grupie państw najmniej zaawansowanych we wdrażaniu tych systemów.

²⁾ Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, s.22

³⁾ Wniosek dotyczący Zalecenia Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, Komisja Europejska, 5 września 2012; 2010 update of the European Inventory on Validation of Non-formal and Informal Learning – Final Report, Hawley Jo, Souto Otero Manuel, Duchemin Claire. Project of the European Commission, DG Education and Culture in co-operation with The European Centre for Development of Vocational Training (CEDEFOP): <http://libserver.cedefop.europa.eu/vetelib/2011/77643.pdf> ,

⁴⁾ Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego, Projekt z 31 lipca 2012r., s.120-121, 156-160

Grupy państw wg stopnia wdrożenia systemów zaliczania kwalifikacji nieformalnych

Rozwinięty	Zaawansowany	Średniozaawansowany	Niski
Finlandia	Dania	Austria	Bułgaria
Francja	Niemcy	Belgia	Chorwacja
Holandia	Rumunia	Czechy	Cypr
Norwegia	Hiszpania	Estonia	Grecja
Portugalia	Szwecja	Islandia	Węgry
	Wielka Brytania	Włochy	Litwa
	Szkocja	Irlandia	Malta
		Lichtenstein	Polska
		Litwa	
		Słowacja	
		Słowenia	

2010 update of the European Inventory on Validation of Non-formal and Informal Learning - Final Report, Hawley, Jo; Souto Otero, Manuel; Duchemin, Claire. Project of the European Commission, DG Education and Culture in co-operation with The European Centre for Development of Vocational Training (CEDEFOP). Dostępne w Internecie: <http://libserver.cedefop.europa.eu/vetelib/2011/77643.pdf> (dostęp 31.07.12)

Zaproponowane rozwiązania mają na celu zbliżenie sposobów zdobywania wykształcenia do modeli istniejących w krajach o najwyższym poziomie aktywności zawodowej (m.in. kraje skandynawskie), zapewniających możliwości przechodzenia ze świata pracy do świata edukacji (i na odwrót), i uzupełniania kwalifikacji w miarę potrzeb w wieku dorosłym.

Dzięki proponowanemu rozwiązaniu osoba ubiegająca się o potwierdzenie efektów uczenia się może uczestniczyć w mniejszej liczbie zajęć, a tym samym skrócić czas odbywanych studiów lub zmniejszyć ich intensywność. Może ją to zachęcić do podjęcia studiów lub ułatwić ich godzenie z życiem zawodowym czy osobistym. Pozwala również na osiągnięcie satysfakcji z pracy włożonej w podnoszenie kompetencji poza systemem kształcenia formalnego.

Wprowadzana regulacja powinna przyczynić się do zwiększenia uczestnictwa w kształceniu formalnym osób powyżej 25. roku życia.

Projekt reguluje:

- wymagania stawiane osobom, które zamierzają skorzystać z instytucji potwierdzania efektów uczenia się, przyznając to prawo osobom mającym ukończone co najmniej 25 lat i posiadającym świadectwo dojrzałości – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo tytuł zawodowy licencjata – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia;
- wymagania stawiane uczelniom, uznając, iż prawo to powinny otrzymać tylko te podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, które posiadają przynajmniej pozytywną ocenę Polskiej Komisji Akredytacyjnej lub w przypadku nieprzeprowadzenia jeszcze oceny – jednostki, które posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora;
- procedury, które powinny zostać określone przez senat uczelni w związku z potwierdzaniem efektów uczenia się oraz sposób wyceny tej usługi edukacyjnej.

W celu zagwarantowania odpowiedniego poziomu kształcenia osoba ubiegająca się o potwierdzenie efektów uczenia się nie może w ten sposób uzyskać więcej niż 50% puli punktów ECTS przypisanych do danego programu kształcenia, a ogólna liczba osób, które uzyskały takie potwierdzenie, na danym kierunku studiów i poziomie kształcenia, nie może przekroczyć 20% ogólnej liczby studentów na tym kierunku. Ocena jakości tej usługi będzie dokonywana przez Polską Komisję Akredytacyjną.

2.2. Zapewnienie lepszej jakości kształcenia przy uwzględnieniu autonomii programowej uczelni

Nowe rozwiązania mają przeciwdziałać dominującemu w uczelniach zawodowych, trendowi kształcenia na kierunkach studiów o profilu ogólnoakademickim, w szczególności na kierunkach tzw. „masowych”. Ponieważ w uczelniach tych (publicznych i niepublicznych) studenci mają ograniczony dostęp do wysoko wyspecjalizowanej kadry naukowej (niższe wymogi dotyczące minimum kadrowego), a zajęcia dydaktyczne często odbywają się w dużych grupach wykładowych powoduje to erozję relacji „mistrz-uczeń”, a tym samym obniżanie jakości kształcenia. Masowe kształcenie studentów na kierunkach ogólnoakademickich powoduje też, że kwalifikacje i kompetencje ich absolwentów nie odpowiadają oczekiwaniom pracodawców, co z kolei wpływa na poziom bezrobocia wśród ich absolwentów.

Nowa regulacja wprowadza zasadę, że tylko ta podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, która posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora będzie mogła prowadzić kształcenie zarówno na kierunkach studiów o profilu praktycznym, jak i na kierunkach o profilu ogólnoakademickim. Natomiast jednostka organizacyjna nieposiadająca uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora będzie zobowiązana do prowadzenia kształcenia na kierunkach o profilu praktycznym. Dopiero po zdobyciu doświadczenia w tym zakresie i uzyskaniu pozytywnej oceny jakości kształcenia wydanej przez Polską Komisję Akredytacyjną, nie wcześniej niż po zakończeniu pierwszego cyklu kształcenia, będzie mogła ubiegać się o uruchomienie studiów pierwszego stopnia na tym kierunku o profilu ogólnoakademickim.

Uruchomienie studiów drugiego stopnia na kierunku o profilu ogólnoakademickim będzie możliwe również po uzyskaniu pozytywnej oceny jakości kształcenia na prowadzonym przez jednostkę kierunku studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym. Ponadto minimum kadrowe dotyczące samodzielnych nauczycieli akademickich⁵, zatrudnionych w jednostce ubiegającej się o uruchomienie ogólnoakademickiego profilu kształcenia drugiego stopnia, będzie równe liczbie osób określonej dla jednostki organizacyjnej uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora, reprezentujących dziedzinę nauki lub sztuki, do której przyporządkowano dany kierunek.

Zmiany dotyczące wyłącznie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym będą dawały możliwość zastąpienia dwóch samodzielnych nauczycieli akademickich oraz dwóch nauczycieli spośród posiadających stopień naukowy doktora, osobami

⁵⁾ Samodzielny nauczyciel akademicki – nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy profesora (profesora sztuki) lub stopień naukowy doktora habilitowanego (stopień doktora habilitowanego w zakresie sztuki) lub osoba, która nabyła uprawnienia równoważne uprawnieniom doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki

posiadającymi znaczne doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią. Pozostałe minima kadrowe dla studiów pierwszego i drugiego stopnia nie ulegną zmianie.

Dla podstawowych jednostek posiadających już uprawnienia do prowadzenia studiów o profilu ogólnoakademickim wprowadza się trzyletni – w przypadku studiów pierwszego stopnia i czteroletni – w przypadku studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich, okres *vacatio legis* na dostosowanie się do zmienionych wymagań.

Wprowadzona zostanie też zasada, zgodnie z którą ponad połowa programu kształcenia, określonego liczbą punktów ECTS, na kierunku studiów o profilu praktycznym powinna obejmować zajęcia praktyczne kształtujące kompetencje społeczne i praktyczne umiejętności studenta, w tym umiejętności uzyskiwane drogą zajęć warsztatowych, prowadzonych przez osoby posiadające doświadczenie zawodowe spoza uczelni.

Nowe przepisy będą nakładały na publiczne uczelnie zawodowe⁶ obowiązek organizowania co najmniej trzymiesięcznych praktyk zawodowych w ramach kierunków studiów o profilu praktycznym.

Proponuje się ponadto wprowadzenie studiów dualnych⁷, pozwalających na łączenie nauki z praktyką.

Przewiduje się także zmianę przepisów dotyczących konwentu zawodowych uczelni publicznych, zwiększając liczbę pracodawców w jego składzie. Równocześnie nadaje się konwentowi uprawnienia do zatwierdzania nie tylko programów, ale też opisu efektów kształcenia.

Biorąc pod uwagę, że jakość kształcenia ma zasadniczy wpływ na powodzenie absolwentów na rynku pracy oraz na poziom konkurencyjności polskiego szkolnictwa wyższego w skali międzynarodowej, w nowej regulacji proponuje się dodatkowo:

- 1) Zmiany rozszerzające możliwości kształcenia interdyscyplinarnego i umożliwiające nadawanie stopni naukowych przez dwie lub więcej jednostki naukowe

Krokiem w stronę unowocześnienia i uatrakcyjnienia oferty kształcenia jest umożliwienie prowadzenia wspólnych studiów interdyscyplinarnych nie tylko przez podstawowe jednostki organizacyjne tej samej uczelni, ale też jednostki różnych uczelni publicznych i odrębnie – niepublicznych. Uprawnienia w tym zakresie przysługiwać będą wyłącznie tym podstawowym jednostkom organizacyjnym uczelni, które posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Jednostki te będą uprawnione do tworzenia wspólnego minimum kadrowego dla wspólnie tworzonego kierunku studiów. Cel regulacji dotyczy bowiem możliwości łączenia odmiennych dyscyplin naukowych, np. informatyki, biotechnologii, mechatroniki i medycyny, na jednym kierunku studiów.

Doprecyzowane zostaną przepisy dotyczące wspólnych dyplomów ukończenia studiów.

⁶⁾ Publiczna uczelnia zawodowa – uczelnia publiczna prowadząca studia pierwszego i drugiego stopnia albo jednolite studia magisterskie nieposiadająca uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora.

⁷⁾ Kształcenie dualne - naprzemienne kształcenie w uczelni i odbywanie praktyk

Określone zostaną również warunki prowadzenia środowiskowych studiów doktoranckich. Do ich prowadzenia będą upoważnione tylko jednostki, z których każda posiadać będzie uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich.

Regulacja wprowadzi rozwiązania ułatwiające przygotowanie interdyscyplinarnych rozpraw doktorskich i pozwoli na powołanie drugiego promotora lub kopromotora w przewodach doktorskich, prowadzonych wspólnie przez różne jednostki, a nie tylko – jak dotychczas – w ramach współpracy międzynarodowej.

Proponuje się również stworzenie możliwości przeprowadzania wspólnych przewodów doktorskich i nadawania stopnia naukowego doktora lub doktora sztuki nie tylko w jednej dziedzinie nauki lub sztuki w zakresie jednej dyscypliny naukowej lub artystycznej, ale również w zakresie dyscyplin przypisanych do różnych dziedzin nauki lub sztuki. Uchwały w sprawie nadania stopnia w zakresie interdyscyplinarnym podejmowałyby komisja powołana przez rady jednostek wspólnie przeprowadzających przewod doktorski. W konsekwencji zmianie ulegną również przepisy dotyczące wydawania wspólnych dyplomów doktorskich.

2) Zmiany umożliwiające lepszą ocenę efektów kształcenia

Proponuje się wprowadzenie definicji pracy dyplomowej oraz uzupełnienie katalogu wymagań niezbędnych do ukończenia studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich o obowiązek złożenia pracy dyplomowej. Ograniczenie tych wymagań do egzaminu dyplomowego może okazać się niewystarczające do zweryfikowania poziomu wiedzy i umiejętności absolwenta przez Polską Komisję Akredytacyjną (PKA).

Na uczelnie zostanie nałożony obowiązek sprawdzania prac dyplomowych w systemie antyplagiatowym. Przyczyni się to do ograniczenia nierzetelności w ich przygotowywaniu. Włączenie zaś wewnątrzuczelnianych baz prac dyplomowych do ogólnopolskiego systemu antyplagiatowego poszerzy możliwości dokonywania porównań zarówno przez promotorów wewnątrz uczelni, jak też przez PKA.

Zapewnieniu jakości kształcenia ma służyć również doprecyzowana regulacja określająca warunki łączenia i podziału podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, wprowadzająca zakaz przenoszenia uprawnień do jednostek zamiejscowych.

Podniesieniu jakości kształcenia na studiach drugiego stopnia służyć ma również umożliwienie zwiększenia maksymalnej liczby semestrów kształcenia z 4 do 5, w zależności od uzasadnionych potrzeb.

3) Usprawnienie trybu postępowania w sprawach uruchamiania i zawieszania kierunków studiów oraz likwidacji uczelni niepublicznych.

Skutki niżu demograficznego powodują znaczne zwiększenie liczby zawieszanych kierunków studiów oraz procesów konsolidacji i likwidacji uczelni niepublicznych. Nowe kierunki uruchamiane są nieraz z naruszaniem zasad minimum kadrowego, nieprzestrzeganiem innych określonych w ustawie przepisów, brakiem dostosowania wewnętrznych uregulowań i procedur do przepisów ustawy i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych, a nawet zdarzają się przypadki prowadzenia kształcenia bez wymaganych uprawnień.

Stąd też proponuje się, usprawnienie trybu zawieszania i cofania uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia, uszczegółowienie przesłanek i terminu likwidacji uczelni niepublicznych, uregulowanie konsekwencji prawnych niepoddania się przez uczelnie kontroli

MNiSW oraz PKA, uszczegółowienie trybu postępowania w ramach czynności nadzorczych w przypadku powstania nieprawidłowości.

Skrócony zostanie termin (z trzech miesięcy do 14 dni) na powiadomienie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i Polskiej Komisji Akredytacyjnej o zaprzestaniu spełniania przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni warunków do prowadzenia studiów oraz termin na usunięcie jego przyczyn (z 12 do 6 miesięcy).

Wprowadza się zasadę, iż przywrócenie zawieszonych uprawnień może nastąpić na wniosek uczelni jedynie po usunięciu przyczyn ich zawieszenia określonych w decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W przypadku niespełnienia tych warunków minister cofa uprawnienie do prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia. Ponowny wniosek o nadanie uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów, w stosunku do którego nastąpiło cofnięcie zgody, uczelnia będzie mogła złożyć po 24 miesiącach od dnia doręczenia decyzji o cofnięciu uprawnień, a w stosunku do uprawnienia wobec którego nastąpiło zawieszenie – po 12 miesiącach. Rozpoczęcie studiów na wcześniej zawieszonym kierunku będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż od 1 października roku akademickiego w którym upłynie co najmniej 24 miesiące od ostatniej przeprowadzonej rekrutacji na tym kierunku.

Termin opiniowania wniosków o uruchomienie nowych kierunków studiów przez PKA zostanie skrócony z czterech do trzech miesięcy. Regulacja ta skróci całą procedurę tworzenia nowych kierunków, w tym interdyscyplinarnych, jak i wychodzących naprzeciw potrzebom lokalnego rynku pracy, do okresu jednego semestru.

Obecnie ustawa zobowiązuje władze uczelni do przedstawienia nowego statutu lub zmian w statucie do wiadomości Ministra. W ramach proponowanych rozwiązań określa się 14 dniowy termin na przekazanie ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego statutu uczelni, liczony od dnia jego nadania. Jeśli minister w ciągu 30 dni nie zgłosi zastrzeżeń, statut uważany będzie za zgodny z przepisami.

Ponadto założyciel uczelni zobowiązany będzie do pokrywania z własnego majątku kosztów likwidacji uczelni, w przypadku gdy koszty te przekroczą majątek uczelni.

Zostanie również wyłączona możliwość wydania pozwolenia na utworzenie uczelni osobie skazanej za przestępstwo skarbowe.

2.3. Dostosowanie funkcjonowania uczelni do skutków niżu demograficznego,

1. Skutki niżu demograficznego powodują, że znacząco zmniejsza się i zmniejszać się będzie liczba studentów.

Prognozowana liczba studentów (w tysiącach) w Polsce w latach 2012-2023

rok akademicki	studenci ogółem	wskaźnik liczby studentów (2010/2011 = 100)
2010/2011	1841	100
2011/2012	1764	96
2012/2013	1674	91
2013/2014	1613	88
2014/2015	1556	85

2015/2016	1502	82
2016/2017	1451	79
2017/2018	1406	76
2018/2019	1364	74
2019/2020	1332	72
2020/2021	1305	71
2021/2022	1279	69
2022/2023	1262	69

Źródło: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Dla lat 2010/2011 i 2011/2012 liczby studentów są rzeczywiste.

Znaczące zmniejszanie się liczby studentów, wpływa na zmiany w strukturze kształcenia odczuwane szczególnie dotkliwie na studiach niestacjonarnych uczelni publicznych oraz w uczelniach niepublicznych.

Prognozowana struktura szkolnictwa wyższego w Polsce w latach 2012-2023

rok akademicki	Studenci studiów stacjonarnych na uczelniach publicznych	Studenci studiów niestacjonarnych na uczelniach publicznych	Studenci uczelni niepublicznych
2010/2011	47%	23%	30%
2011/2012	51%	21%	28%
2012/2013	55%	20%	25%
2013/2014	58%	18%	24%
2014/2015	61%	17%	22%
2015/2016	65%	15%	20%
2016/2017	67%	14%	19%
2017/2018	71%	12%	17%
2018/2019	74%	11%	15%
2019/2020	76%	10%	14%
2020/2021	79%	9%	13%
2021/2022	79%	8%	12%
2022/2023	80%	8%	12%

Na podstawie Raportu „Wpływ niżu demograficznego na szkolnictwo wyższe w Polsce”, opracowanie własne MNiSW, WAS, 2012

Aby niż demograficzny nie wpłynął na likwidację tych uczelni niepublicznych, które zapewniają wysoką jakość kształcenia oraz rzetelnie stosują prawo, zaproponowano nowe rozwiązania nadzorcze wobec uczelni nie stosujących się do przepisów prawa oraz wobec kierunków studiów, które uzyskały negatywną ocenę Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Projektowane rozwiązania zmierzają do skutecznego zapewnienia studentom oraz kandydatom na studia pełnej i rzetelnej informacji na temat uczelni, które nie przestrzegają prawa, w szczególności praw studentów, zapewniając tym samym ochronę tych uczelni, które gwarantują wysoką jakość kształcenia oraz rzetelnie stosują przepisy prawa.

W ramach nowelizacji przewiduje się wzmocnienie mechanizmów nadzoru w stosunku do uczelni, które nie realizują obowiązków ustawowych, naruszają lub omijają prawo.

Nowe przepisy przewidywać będą, że na stronach internetowych Ministerstwa oraz w odpowiednich systemach informatycznych lub rejestrach, prowadzonych przez ministra, publikowane będą informacje na temat uczelni, które uzyskały negatywną ocenę Polskiej Komisji Akredytacyjnej, jak również informacje dotyczące wszczęcia postępowań w sprawie zawieszenia lub cofnięcia uprawnień do prowadzenia kierunków lub też cofnięcia pozwolenia na utworzenie uczelni, a także likwidacji uczelni.

Wpisy dokonywane będą w terminie 14 dni od daty wszczęcia postępowania administracyjnego albo w terminie 14 dni od daty przekazania przez Prezydium PKA uchwały w sprawie negatywnej oceny jakości kształcenia.

Na podstawie danych, o których mowa powyżej, w maju każdego roku do wiadomości publicznej przedstawiana będzie tzw. „Lista ostrzeżeń”, na której umieszczane będą informacje dotyczące uczelni, którym cofnięte lub zawieszono zostały uprawnienia do prowadzenia kształcenia na określonym kierunku studiów, cofnięte zostały uprawnienia do utworzenia uczelni lub też w stosunku do których wszczęte zostało postępowanie administracyjne w tych sprawach. Celem wprowadzenia listy jest wpływanie na ograniczenie rekrutacji na studia prowadzone nierzetelnie albo z naruszeniem prawa, w tym praw studentów.

Jednostki organizacyjne uczelni, prowadzące kształcenie na kierunkach studiów, które znajdują się na tzw. „Liście ostrzeżeń” nie będą miały prawa do otrzymywania funduszy z dotacji projakościowej oraz środków publicznych przyznawanych w drodze konkursów od momentu ich wpisania na listę aż do roku następującego po ich wykreśleniu z listy przez ministra.

Wykreślenie uczelni lub kierunków studiów z listy następować będzie po uzyskaniu przez nie pozytywnej oceny PKA lub usunięciu wszelkich nieprawidłowości polegających na naruszaniu obowiązków prawnych wynikających z zaleceń pokontrolnych MNISW stwierdzonych rozstrzygnięciem ministra, w czasie nie krótszym niż po dwóch latach od umieszczenia ich na liście.

Projektowane rozwiązania mają z założenia charakter prewencyjny, ale służyć też będą ochronie praw studentów przed niską jakością kształcenia oraz ograniczeniu przypadków uporczywego naruszania prawa przez uczelnie.

2. Obowiązująca regulacja ogranicza wzrost liczby studentów na studiach stacjonarnych uczelni publicznych. Wzrost ten nie może być większy w nowym roku akademickim, niż o 2% w stosunku do ogólnej liczby studentów stacjonarnych studiujących w roku bazowym. Aby przeciwdziałać skutkom niżu demograficznego proponuje się zmianę tej regulacji tak, aby wzrost liczby studentów stacjonarnych nie był wyższy niż o 2% w stosunku do liczby studentów przyjętych na studia stacjonarne w poprzednim roku akademickim. W wyjątkowych przypadkach uregulowanych rozporządzeniem ministra, będzie mógł on wydać zgodę na zwiększenie liczby nowo przyjmowanych studentów stacjonarnych w dotychczas realizowanym trybie.

Powinno to doprowadzić do zmniejszenia wpływu niżu demograficznego na zmiany w strukturze kształcenia w Polsce oraz poprawy jakości studiów realizowanych w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.

3. Konsekwencje niżu demograficznego powinny być szansą na stałe wzmacnianie etosu i marki uczelni w Polsce (publicznych i niepublicznych, badawczych

i zawodowych), w szczególności poprzez zaangażowanie pracowników uczelni w zgodne z przepisami i zasadami dobrych praktyk akademickich wykonywanie obowiązków służbowych.

Odrębna grupa propozycji dotyczy doprecyzowania postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec nauczycieli akademickich naruszających prawo lub obowiązki służbowe w celu zapobieżenia zdarzającym się obecnie przypadkom nie sankcjonowania tych naruszeń lub przypadkom nie wszczynania go, pomimo wystąpienia przesłanek określonych w ustawie, uniemożliwiających pokrzywdzonym innym pracownikom uczelni lub studentom dochodzenie swoich praw.

Zostanie wprowadzony obowiązek wszczęcia postępowania w terminie trzech miesięcy od powzięcia wiadomości o popełnieniu czynu podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej. W przypadku niewszczęcia postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny zostanie zobowiązany do przekazania informacji o przyczynach nie wszczęcia postępowania i dokumentacji w sprawie ministrowi nadzorującemu uczelnię. Taki sam obowiązek nakłada się na rektora, który odmówi przekazania rzecznikowi dyscyplinarnemu wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego wszczęcie postępowania wyjaśniającego.

Przewiduje się wprowadzenie możliwości kierowania spraw do rzecznika dyscyplinarnego przy ministrze właściwym do spraw szkolnictwa wyższego przez innych ministrów nadzorujących uczelnie.

W ustawie zostanie uregulowany nowy organ kolegialny przy ministrze właściwym do spraw szkolnictwa wyższego w postaci Konwentu Rzeczników Dyscyplinarnych (KRD) powoływanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, którzy przy zachowaniu dotychczasowych obowiązków i uprawnień przypisanych rzecznikom dyscyplinarnym, będą realizować dodatkowe zadania wykonywane dotychczas przez Zespół do Spraw Dobrych Praktyk Akademickich.

Do zadań KRD będą należały m.in. współpraca z rzecznikami dyscyplinarnymi w uczelniach, formułowanie opinii i wniosków w sprawach dotyczących dobrych praktyk w nauce i pracy akademickiej, czy też opinii na wniosek uczelnianych komisji dyscyplinarnych. Ukonstytuowanie w ustawie takiego zespołu ekspertów, składającego się z prawników oraz ekspertów reprezentujących wszystkie obszary wiedzy, ma na celu poprawę jakości postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przez uczelniane komisje dyscyplinarne.

4. Proponowane regulacje mają na celu zagwarantowanie praw podmiotowych studentów poprzez uniemożliwienie wprowadzania nowych opłat w trakcie studiów oraz wprowadzenie terminu na podpisywanie z kandydatami na studia umów w sprawie warunków odpłatności związanych ze studiami, nie późniejszego niż do dnia immatrykulacji.

Wprowadzone zostaną stypendia wypłacane z Funduszu Pomocy Materialnej dla najlepszych studentów 1 roku studiów na podstawie wyników postępowania rekrutacyjnego.

Uregulowana zostanie możliwość ubiegania się przez studentów będących żołnierzami zawodowymi oraz funkcjonariuszami służb państwowych o świadczenia pomocy materialnej w przypadku gdy podejmują studia na uczelni cywilnej. O wprowadzenie takiej regulacji występował Rzecznik Praw Obywatelskich.

Uregulowane zostaną uprawnienia laureatów konkursu „Diamentowy Grant” w zakresie zagwarantowania im dostępności do kształcenia na studiach doktoranckich.

W związku z licznymi sygnałami dotyczącymi nieprawidłowości w procesie oceny okresowej nauczycieli akademickich dokonywanej przez studentów oraz funkcjonowania systemu monitorowania karier absolwentów, proponuje się wprowadzenie do ustawy upoważnień do wydania rozporządzeń określających:

- sposób i tryb dokonywania oceny okresowej nauczycieli akademickich,
- sposób monitorowania karier absolwentów.

W obydwu przypadkach celem regulacji jest uzyskanie rzetelnych i obiektywnych informacji od studentów i absolwentów koniecznych do prawidłowego funkcjonowania uczelni.

2.4. Pozostałe zmiany

Proponowane regulacje, z których najważniejsze wymieniono poniżej, mają głównie charakter porządkujący, zwiększają efektywność w zarządzaniu uczelniami i precyzują stosowaną w ustawie terminologię.

1. Przede wszystkim projekt przewiduje wprowadzenie zmian precyzujących dofinansowanie zadań projakościowych przyznawanych jednostkom posiadającym status KNOW lub ocenę wyróżniającą Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Proponuje się wprowadzenie zmian dotyczących prawa do ubiegania się o status KNOW. W przypadku konsorcjum naukowego liczba jednostek wchodzących w jego skład została ograniczona do dwóch, przy czym co najmniej jedna z tych jednostek musiałaby być podstawową jednostką organizacyjną uczelni. W przypadku centrów naukowych prawo do ubiegania się o status KNOW miałyby tylko te centra, które funkcjonują nie krócej niż 2 lata. Przewiduje się również uszczegółowienie zakresu informacji uwzględnianych przy ustalaniu wysokości oraz trybu przekazywania dotacji z tytułu posiadania statusu KNOW.

Doprecyzowany zostanie także zakres informacji uwzględnianych przy naliczaniu dotacji przeznaczonej na dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni posiadających ocenę wyróżniającą na podstawie opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Dotychczasowe doświadczenia ze stosowania ustawy wykazują, że konieczne są też zmiany dotyczące potencjalnego przeznaczenia dotacji, które uczelnia niepubliczna może fakultatywnie otrzymać na podstawie art.94 ust.5 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, odnoszącego się do możliwości dotowania określonych zadań. Reforma szkolnictwa wyższego z 2011 r. wprowadziła precyzyjne rozwiązania, dzięki którym od 2012 r. dofinansowanie z budżetu państwa o charakterze projakościowym mogą otrzymać najlepsze uczelnie zarówno publiczne jak i niepubliczne. Dotyczy to także dofinansowania uczelni niepublicznych w zakresie prowadzonych stacjonarnych studiów doktoranckich, stąd też należy zmodyfikować katalog celów, zawarty w art.94 ust.5 ustawy, na które może być przyznana dotacja z budżetu państwa. Obecne brzmienie przepisu mogłoby prowadzić do podwójnego, a nawet potrójnego finansowania tych samych celów.

Dostosowanie przepisów powinno dotyczyć także art. 95 ust. 1 i 2 ustawy, w tym zawartego w art. 95 ust. 1 upoważnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego do wydania rozporządzenia określającego warunki i tryb występowania przez uczelnie niepubliczne o dotacje, o których mowa w art. 94 ustawy.

Ponadto proponuje się wprowadzenie obowiązku prowadzenia przez uczelnie niepubliczne odrębnych rachunków bankowych przeznaczonych do gromadzenia środków z budżetu państwa pochodzących z dotacji na realizację zadań określonych w ustawie. Proponowane rozwiązanie jest rozwiązaniem symetrycznym do określonego w art. 92 ust. 2 ustawy zobowiązującego uczelnie publiczne do gromadzenia na odrębnych rachunkach bankowych przychodów własnych i ma na celu zapewnienie większej przejrzystości oraz możliwości kontroli w zakresie gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu państwa.

2. Proponuje się także rozszerzenie obecnie funkcjonującego systemu POL-on o informacje dotyczące doktorantów oraz osób, którym nadano stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki, a także pracowników naukowo-technicznych i inżynieryjno-technicznych, co w szczególności uzupełni wiedzę o kadrze uczelni i pozwoli na określanie potencjału naukowego uczelni, niezbędnego do realizacji zadań przez KEJN a co za tym idzie – prawidłowe naliczanie nie tylko dotacji stacjonarnej ale też statutowej uczelniom.

Warunkiem przystąpienia do obrony prac dyplomowych lub rozpraw doktorskich będzie przekazanie kopii tych prac do systemu POL-on.

W regulacji znalazły się także propozycje prowadzące do zmniejszenia sprawozdawczości uczelni, poprzez docelowe przejęcie przez „POL-on” zadania gromadzenia danych analogicznych do zbieranych corocznie przez Główny Urząd Statystyczny w ramach formularzy S-10, S-11 i S-12. Aktualnie zakres danych przekazywanych przez uczelnie – do GUS i do Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym częściowo pokrywa się.

3. Zmniejszona zostanie liczba punktów ECTS przypisanych do studiów podyplomowych w związku z koniecznością ich dostosowania do realizowanych programów i potrzeb słuchaczy i rynku pracy. Jednocześnie regulacja nie zmienia długości samych studiów podyplomowych i intensywności realizacji programu kształcenia.
4. Zwiększeniu dostępności najlepszych podręczników akademickich do studentów, w tym poprzez udostępnienie ich w wersji elektronicznej, ma służyć dofinansowanie podręczników akademickich opracowanych na najwyższym poziomie, w miejsce obecnej dotacji przedmiotowej udzielanej wydawcom.
5. Przewiduje się przekazanie ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej nadzoru nad akademiami wychowania fizycznego – sprawowanego aktualnie przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, oraz zadań związanych z finansowaniem tych uczelni.
6. Proponuje się również, przekazanie ministrom nadzorującym uczelnie, uprawnienia do przyznawania stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia.
7. Proponuje się także uchylene przepisu dotyczącego możliwości zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych przez ministra nadzorującego uczelnie, ponieważ:

- minister nadzorujący nie jest pracodawcą pracowników uczelni publicznych (jest nim rektor) ani nie ustala już limitu środków na wynagrodzenia w uczelniach.
 - minimalna wysokość wynagrodzenia w uczelniach publicznych regulowana jest rozporządzeniem wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 151 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.
8. Przewiduje się doprecyzowanie obowiązujących regulacji dotyczących tworzenia przez uczelnie spółek i ich funkcjonowania. Wprowadzone zostaną zmiany w zakresie funkcjonowania centrów transferu technologii oraz spółek celowych. Uczelnie będą miały większą swobodę w zakresie określania struktury uczelnianych systemów komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych.
 9. Zmiana nazwy uczelni publicznych będzie dokonywana wyłącznie w drodze rozporządzenia ministra, z pominięciem drogi ustawowej, co znacznie skróci procedurę.
 10. Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich zostanie nadana osobowość prawna. Jest to postulat środowiska akademickiego, poszerzający zakres uprawnień KRASP, dający jej możliwość tworzenia fundacji.
 11. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie będzie zobligowana do wyrażania opinii w sprawie wniosków o dofinansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz sprawozdania z jego wykonania. Wprowadzone rozwiązanie powinno wpłynąć na znaczne skrócenie procedur.
 12. W celu usprawnienia postępowania w sprawie odwołania rektora ze względu na rażące naruszenie prawa proponuje się wyznaczenie 30-dniowego terminu na przedstawienie opinii przez KRASP i RGNiSZW. Brak opinii w tym terminie będzie równoznaczny z wydaniem opinii pozytywnej.
 13. Poszerzony zostanie zakres informacji przekazywanych Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów do wykazu osób, które uzyskały w RP stopnie i tytuły naukowe lub w zakresie sztuki, a także do wykazu recenzentów w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Brak takiego upoważnienia uniemożliwił Centralnej Komisji prawidłowe wykonywanie zadań.
 14. Prezydent RP zostanie upoważniony do zwracania się do Centralnej Komisji o informacje i dokumenty, związane z postępowaniem o nadanie tytułu profesora, zwłaszcza w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości natury prawnej i wystąpienia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, lub wątpliwości dotyczących nadania tytułu profesora na podstawie dorobku powstałego z naruszeniem prawa albo dobrych obyczajów w nauce. W dotychczasowych rozwiązaniach brakowało możliwości stwierdzenia przez Prezydenta RP utraty mocy postanowienia w sprawie nadania tytułu profesora także w przypadku stwierdzenia przez Centralną Komisję nieważności postępowania w sprawie nadania tego tytułu.
 15. Doprecyzowane zostaną przepisy dotyczące szczególnych przypadków zwalniania z konkursu na stanowiska w uczelni. Zwolnienie to ma dotyczyć nauczycieli akademickich skierowanych do pracy na podstawie umów międzynarodowych przez instytucje zagraniczne oraz laureatów krajowych

i międzynarodowych konkursów na realizację projektów badawczych, na czas realizacji tych projektów.

16. Podniesiony zostanie wiek nauczycieli akademickich posiadających bierne prawo wyborcze z 65 do 67 lat. Podobne rozwiązanie zostanie wprowadzone w przypadku konkursu na funkcje rektora uczelni publicznej.

17. Wprowadzona zostanie możliwość udzielania nauczycielowi akademickiemu posiadającemu stopień doktora (a nie jak dotychczas tylko mianowanemu nauczycielowi akademickiemu) urlopu naukowego na prowadzenie badań realizowanych poza jednostką macierzystą.

3. Konsekwencje proponowanych zmian

Nowelizacja obejmie uczelnie publiczne i niepubliczne, studentów, doktorantów, nauczycieli akademickich, osoby pełniące funkcje organów jednoosobowych i organów kolegialnych, założycieli uczelni niepublicznych, absolwentów, pośrednio – otoczenie gospodarcze i społeczne uczelni.

Proponowana nowelizacja wymagać będzie dodatkowych nakładów z budżetu państwa od 1.10.2014r. Zwiększając dyscyplinę finansową uczelni i odpowiedzialność jej organów, może przyczynić się do lepszego wykorzystania środków publicznych.

Przewidywane koszty wprowadzenia zmian (w tys. zł):

Tabela 1.: Skutki finansowe dla budżetów uczelni publicznych.

Wyszczególnienie	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Razem	-181	3430	3395
Przychody uczelni publicznych z tytułu dodatkowych 4 tys. studentów rocznie (korzystających z procedury potwierdzania efektów kształcenia lub posiadających dyplom kolegium zawodowego)	0	3612	3576
Koszty dla uczelni publicznych, w tym:	-181	-181	-181
Koszt obsługi dodatkowych modułów systemu informacji o szkolnictwie wyższym przez uczelnie publiczne (koszt czasu pracy)	-63	-63	-63
Koszt obsługi repozytorium prac dyplomowych (koszt czasu pracy)	-118	-118	-118

Tabela 2.: Skutki finansowe dla budżetu państwa.

Razem	-265	-31502	-97074
Dodatkowe wpływy podatkowe (z tytułu wzrostu produktywności osób korzystających z nowych procedur ułatwiających zdobywanie wyższego wykształcenia)	0	0	44
Koszty dla budżetu państwa, w tym:	-265	-31502	-97118
Koszty stypendiów rektora dla studentów I roku	0	-30652	-96741
Budowa repozytorium prac dyplomowych, do celów weryfikacji antyplagiatowej (15 proc.)*	-75*	-300*	0
Utrzymanie repozytorium prac dyplomowych, do celów weryfikacji antyplagiatowej (15 proc.)*	0	-150*	-157*
Rozszerzenie Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym (15 proc.)*	-150*	-180*	0
Utrzymanie rozszerzonego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym (15 proc.)*	0	-60*	-61*
Koszt działania konwentu rzeczników dyscyplinarnych*	-40*	-160*	-160*

* - zostanie sfinansowane ze środków własnych MNiSW.

Tabela 3.: Wydatki z budżetu środków europejskich.

Razem	-1275	-3910	-1233
Budowa repozytorium prac dyplomowych, do celów weryfikacji antyplagiatowej (85 proc.)	-425	-1700	0
Utrzymanie repozytorium prac dyplomowych, do celów weryfikacji antyplagiatowej (85 proc.)	0	-850	-888
Rozszerzenie Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym (85 proc.)	-850	-1020	0
Utrzymanie rozszerzonego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym (85 proc.)	0	-340	-344

Wartości podane w tysiącach, w cenach stałych z roku 2012, wartości poddane zaokrągleniu. Różnice w sumach dla lat 2014-2015 w porównaniu do testu regulacyjnego wynikają z uwzględnieniu wartości zdyskontowanej w teście regulacyjnym. Założenia będące podstawą obliczeń zostały opisane w teście regulacyjnym.

Przewidziany termin rozpoczęcia funkcjonowania repozytorium prac dyplomowych oraz zmodyfikowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym określono na 1 października 2013 r.

Obliczenia kosztów wprowadzenia stypendiów rektora dla studentów I roku oparto o założenie, że zaczną one być wypłacane od października 2014 roku i że przeciętna wysokość stypendium rektora zostanie utrzymana na obecnym realnym poziomie.

4. Konsultacje społeczne

Projekt założeń zostanie skierowany do:

- 1) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów,
- 2) Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- 3) Polskiej Komisji Akredytacyjnej,
- 4) Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- 5) Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich,
- 6) Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych,
- 7) Konferencji Episkopatu Polski,
- 8) Polskiej Akademii Nauk,
- 9) Rady Głównej Instytutów Badawczych,
- 10) Polskiej Akademii Umiejętności,
- 11) Komitetu Polityki Naukowej,
- 12) Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych,
- 13) Narodowego Centrum Badań i Rozwoju,
- 14) Narodowego Centrum Nauki,
- 15) Rady Młodych Naukowców,
- 16) Krajowej Reprezentacji Doktorantów,
- 17) Parlamentu Studentów RP,
- 18) Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej,
- 19) Niezależnego Zrzeszenia Studentów,
- 20) Zrzeszenia Studentów Polskich

oraz do następujących partnerów społecznych:

- 1) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Business Centre Club,
- 3) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 4) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 5) Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”,
- 6) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- 7) Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego,
- 8) Forum Związków Zawodowych,
- 9) Wolnych Związków Zawodowych „Sierpień 80”,
- 10) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
- 11) Rady Działalności Pożytku Publicznego przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej.

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt zostanie także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do przepisów uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

5. Akty wykonawcze do ustawy

W związku z proponowaną zmianą przepisów ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym niezbędne będzie wydanie przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego następujących aktów wykonawczych:

- rozporządzenia w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia,
- rozporządzenia w sprawie warunków i trybu występowania przez uczelnie niepubliczne o dotacje,
- rozporządzenia w sprawie tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów, warunków wydawania dyplomów oraz niezbędnych elementów dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia studiów podyplomowych oraz wzoru suplementu do dyplomu,
- rozporządzenia w sprawie zasady dokonywania oceny okresowej nauczycieli akademickich,
- rozporządzenia w sprawie zasad monitorowania karier absolwentów,
- rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego nauczycieli akademickich,
- rozporządzenia w sprawie kryteriów, warunków i trybu ubiegania się o nadanie statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego,
- rozporządzenia w sprawie sposobu podziału i trybu przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych z budżetu państwa.